

Depoterne var omfattet af miljøgodkendelsen af 21. september 1999.

Det Danske Stålvalseværk A/S trådte i betalingsstandsning den 24. maj 2002.

Ved brev af 12. juni 2002 rettede Frederiksborg Amt henvendelse til værket med henblik på, at værket skulle udarbejde en plan for en miljømæssig forsvarlig lukning af værket i tilfælde af, at en lukning skulle blive nødvendig. Amtet anførte i den forbindelse miljøbeskyttelseslovens § 72 som hjemmel for at kunne anmode om en sådan plan.

Det Danske Stålvalseværk A/S under betalingsstandsning foreslog i brev af 21. juni 2002, at udarbejdelse af en nedlukningsplan blev udsat indtil videre, da virksomhedens fremtidige forhold – herunder driftsformen af de nuværende depoter – var uafklaret.

Ved brev af 27. juni 2002 meddelte Frederiksborg Amt forvarsel efter miljøbeskyttelseslovens § 75 om påbud efter lovens § 72. Forvarslingen lød:

»Det Danske Stålvalseværk A/S skal udarbejde en plan for en miljømæssig forsvarlig lukning af værket. Planen skal omfatte alle miljømæssige aspekter af en lukning og sikre, at der ikke ved lukningen eller senere opstår fare for forurening af omgivelserne.«

Planen skal for eksempel redegøre for lukning af de godkendte depoter, fjernelse af almindeligt og farligt affald, herunder pelleteret røgensstøv, tømning af spildevandsrenseanlæg, slambassiner og olietang/olieudskillere. Der skal også i planen tages stilling til, hvad der skal ske med igangværende kontrol- og afværgeforanstaltninger.«

Påbuddet skulle efterkommes uanset klage. Amtet oplyste, at manglende efterkommelse af påbuddet ville medføre, at amtet med konsulentbistand ville gennemføre påbuddet som en selvhjælpshandling.

Ved brev af 9. juli 2002 oplyste advokat Claus Høeg Madsen, at Det Danske Stålvalseværk A/S var blevet erklæret konkurs den 28. juni 2002, og at han var blevet udpeget som kurator i boet. Ifølge kurator var produktionen på værket stoppet den 30. juni 2002. De færdigproducerede varer forventedes at ville blive leveret til kunderne i løbet af august måned 2002.

Kurator oplyste desuden, at der var etableret en nedlukningsgruppe, som havde til formål at lukke værket ned på en sådan måde, at der ikke skete skade på selve værket og heller ikke på miljøet. Kurator foreslog amtet at rette henvendelse til denne nedlukningsgruppe og få en mundtlig orientering om de foretagne og påtænkte tiltag.

Kurator gjorde endelig opmærksom på, at der ikke var taget stilling til, om konkursboet ville eller kunne udarbejde den varslede nedlukningsplan. Kurator ønskede herefter ikke at tage stilling til nedlukningsplanen, medmindre Frederiksborg Amt var indstillet på at afholde udgifterne til udarbejdelse af planen.

Frederiksborg Amt sendte den 10. juli 2002 et forvarsel om påbud og selvhjælpshandling til Det Danske Stålvalseværk A/S under konkurs identisk med det forvarsel, som amtet den 27. juni 2002 havde sendt til Det Danske Stålvalseværk A/S under betalingsstandsning. I forvarslingen anførtes, at kurator telefonisk havde oplyst, at der fortsat arbejdede ca. 90 mand på værket med forsøg på salg af værket, salg og forsendelse af producerede varer og nedlukning.

Da konkursboet ikke havde fremsendt bemærkninger til påbuddet, fremsendte Frederiksborg Amt ved brev af 19. juli 2002 det endelige påbud i overensstemmelse med det varslede påbud.

De påklagede forhold

Ved brev af 23. juli 2002 har kurator klaget til Miljøstyrelsen med påstand om, at Frederiksborg Amts påbud af 19. juli 2002 skulle ophæves.

Til støtte for påstanden gøres primært gældende, at miljøbeskyttelseslovens § 72 ikke indeholder hjemmel til at meddele konkursboet påbud, når produktionen blev bragt til ophør samtidig med konkursdekretets afsigelse. Kurator oplyste i den forbindelse, at elektrostålværket standsede sin produktion den 26. juni 2002 kl. 22.00, mens pladevalseværket og kontiværket begge standsede deres produktion den 1. juli 2002 kl. 06.00.

Subsidiært gør kurator gældende, at miljøbeskyttelseslovens § 72 ikke indeholder hjemmel til at meddele påbuddet. Det anses for åbenbart, at hjemlen ikke kan findes i § 72, stk. 1, nr. 1 – 3. Kurator formoder, at hjemlen søges i § 72, stk. 1, nr. 4, hvorefter amtet kan påbyde »at klarlægge, hvordan følgerne af forurening kan afhjælpes eller forebygges.« Imidlertid foreligger der efter kurators opfattelse ingen forurening på værket, hvis aktiviteterne holder sig inden for de af myndighederne fastsatte miljøvilkår. Da den under konkursen fungerende nedlukningsgruppe har fuldstændig kontrol over anlægget, giver